

בשלח – עם בגיל ההתבגרות

1. שמות יג, יז-יח

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא, כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה. ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים.

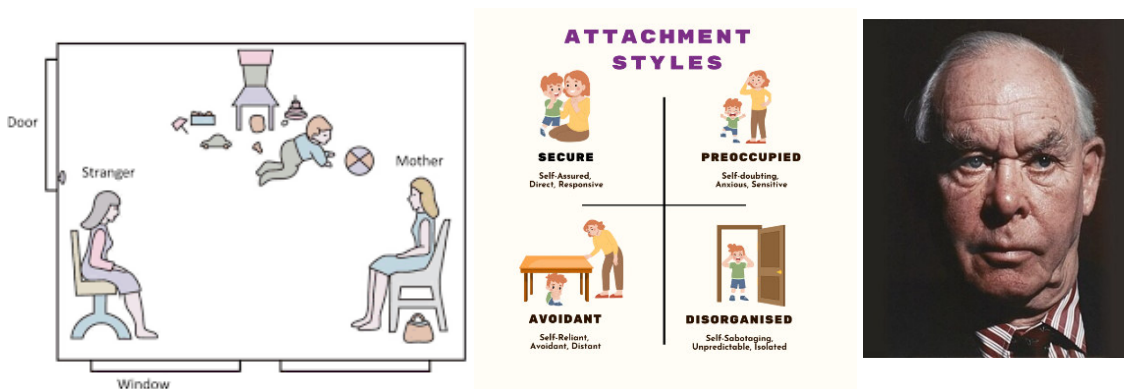
2. מורה נבוכים ג, לב.

"ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים" ... שאין בטבע האדם שיגדל על מלאכת עבדות בחמר ובלבנים והדומה להם ואחר כן ירחץ ידיו לשעתו מלכלוכם וילחם עם ילידי הענק פתאום... שהיה מחכמת השם להסב אותם במדבר עד שילמדו גבורה, כמו שנודע שההליכה במדבר ומיעוט הנאות הגוף מרחיצה וכיוצא בהם יולידו הגבורה, והפכם יולידו רך לבב, ונולדו גם כן [במדבר דור שלם של] אנשים שלא הרגילו בשפלות ובעבדות.

3. ספורנו שמות יג, יח.

וחמשים עלו. וכל זה הוצרך לעשות אף על פי שהיו מזויינים, כי עם כל כלי זינם לא היה להם אומץ לב להלחם במצרים ולהמלט, כי לא נסו באלה.

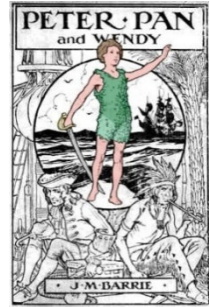
4. Ainsworth, M. D. S., & Bell, S. M. (1970). Attachment, exploration, and separation: Illustrated by the behavior of one-year-olds in a strange situation. Child Development, 41, 49-67.

רפידים (שמות יז, יז-א)	מדבר סין (שמות טז, א-ד)	מרה (שמות טו, כב-יז)	קריעת ים סוף (שמות יד, ט-טו)	
ויחננו ברפידים ואין מים לשתת העם	ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין.	ויילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים... ולא יכלו לשתת מים ממרה	וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם	סיפור מזמן
וירב העם עם משה ויאמרו: תנו לנו מים ונשתה... וילך העם על משה ויאמר: למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא.	וילוונו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר. ויאמרו אלהם בני ישראל: מי יתן מותנו כיד ה' בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע, כי הוצאתם אתנו אל המדבר	וילוונו העם על משה לאמר: מה נשתה?	הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר: חדל ממנו ונעבדה את מצרים, כי טוב לנו עבד את מצרים ממנו במדבר	תלונת עם ישראל

			הִנֵּה לְהַמִּית אֶת כָּל הַקָּהָל הַזֶּה בְּרַעַב.	
תגובת משה	וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם: אֵל תִּירָאוּ, הַתִּיצְבוּ וְרֹאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה'	וַיַּעַק אֶל ה'		וַיַּעַק מֹשֶׁה אֶל ה' לֵאמֹר: מָה אֲעֲשֶׂה לָעָם הַזֶּה עוֹד מֵעַט וּסְקָלְנִי.
תגובת הקב"ה	מָה תַּעַק אֵלַי? דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְסַעוּ.	וַיֹּרְהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם	הַנְּנִי מִמָּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם	וַהֲכִיתִי בַצּוּר וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם

6. הספר פיטר פן. גיימ'ס עם ילדים בהצגה (בדגש על גובהו). אי מסוגלות פיטר פן להתקשר רגשית לוונדי או טינקר בל.

7. שמות יז, ח-ט. יג-יד.

וַיָּבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ: בַּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעֲמֶלֶק, מִחֵר
אֲנֹכִי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי... וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֲמֶלֶק וְאֵת עַמּוֹ לִפְנֵי חֶרֶב. וַיֹּאמֶר ה'
אֶל מֹשֶׁה: כָּתֹב זֹאת זָכְרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ כִּי מָחָה אֶמְחֶה אֶת זָכָר עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם.

8. שמות רבה כו,ג.

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בַּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים" לָמָּה לִיהוֹשֻׁעַ? מִתַּחֲלָה אֶתָּה דוֹרֵשׁ שֶׁהִיא מִבְּקֵשׁ לְהַדְרִיכוֹ
לְמַלְחָמָה, לִפְנֵי שֶׁהוּא עֹתִיד לְהַכְנִיס אֶת יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ.

מלבי"ם שמות יז, ט. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ. הִנֵּה בַּמִּלְחָמָה סִיחוֹן וְעוֹג נִלְחָמוּ מֹשֶׁה בַּעֲצָמוֹ כִּי הִיתָה הַמִּלְחָמָה
ע"י ה' בְּנִסִּים גְּלוּסִים, כַּמ"ש "אֵל תִּירָא כִּי בִידְךָ נִתְּתִי אוֹתוֹ" כִּי אִזּוּ הָיוּ רֹאוּיִם אֶל הַנֶּס, לֹא כֵן עָתָה שֶׁה'
הַסְתִּיר פָּנָיו מֵהֶם וְהָיוּ צָרִיכִים לְמַלְחָמָה טְבַעִיית, שׁוּבָה לֹא הִיא בַּכּוֹחַ שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁכָּל עֲמָנוּ הִיא מַעֲשֵׂה
נִסִּים, וְלָכֵן הוֹצֵר שֶׁתִּהְיֶה הַמִּלְחָמָה ע"י יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהוּא הִיא מוֹכֵן לְרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ ע"י מַלְחָמָה טְבַעִיית.

9. רבנו בחיי שמות יז,ה.

וְאַתָּה הָרַם אֶת מִטְרְךָ וַיִּנָּטָה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וַיִּבְקַעְהוּ. (שמות יז, טז)

וַיֹּאמֶר ה' אֶל יְהוֹשֻׁעַ נִטָּה בְּכִידוֹן אֲשֶׁר בְּיָדְךָ. אֵל הָעִי כִּי בְיָדְךָ אֶתְנַנֶּה, וַיִּט יְהוֹשֻׁעַ בְּכִידוֹן אֲשֶׁר בְּיָדוֹ אֶל
הָעִיר. (יהושע ח, יח)

ודע והתבונן שלא נשתמש שום נביא במטה אלא משה בלבד, ומפני שהמטה היה תחלת האותות נמסר
למשה שהיה תחלת הנביאים, ואף יהושע תלמידו שקבל ממנו לא נשתמש במטה אלא בכידון, הוא שכתוב
"וַיֹּאמֶר ה' אֶל יְהוֹשֻׁעַ נִטָּה בְּכִידוֹן אֲשֶׁר בְּיָדְךָ אֶל הָעִי". וטעם הדבר, כִּי הַמִּטָּה אֲשֶׁר בִּיד הַמוֹשֵׁל מוֹרָה עַל
הָאֲדֻנָּה וְעַל הַיְכוּלָתוֹ וְעַל הַכֹּחַ, כַּעֲנִיִן שֶׁכָּתוּב "מִטָּה עַז שָׁבֵט לְמִשּׁוֹל", אֲבָל הַכִּידוֹן הוּא מִנְהַג כָּל יוֹצֵא
לְמַלְחָמָה שֶׁנִּשְׁאָר בִּידוֹ וְאֵין זֶה סִמְנָן אֲדֻנָּה וּמִמְשָׁלָה כַּמִּטָּה.